

Sygn. akt: III U 277/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31.01.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

M. P. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 31.01.2014r., znak: (...), odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał, iż z uwagi na schorzenie oczu jest niezdolny do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że w dniu 30.09.2013r. ubezpieczony zwrócił się z wnioskiem o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania w orzeczeniu z dnia 20.11.2013r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu także Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. w orzeczeniu z dnia 20.01.2014r. ustaliła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższego, zdaniem ZUS decyzją z dnia 31.01.2014r. prawidłowo odmówiono M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nie spełnia on warunku z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. P. (ur. (...)) z zawodu jest psychologiem i pracuje zgodnie z wykształceniem. Dotychczas zajmował stanowiska: referenta, pracownika w ramach robót publicznych, psychologa.

Ubezpieczony od 1992r. leczy się okulistycznie. W dniu 22.10.1998r. orzeczono o ustaleniu u niego umiarkowanego stopnia niepełnosprawności od dzieciństwa na stałe.

W dniu 30.09.2013r. M. P. zwrócił się z wnioskiem o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania Lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 20.11.2013r. uznał, że badany nie jest niezdolny do pracy. Także Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. w orzeczeniu z dnia 20.01.2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. W konsekwencji Oddział ZUS w P. zaskarżoną decyzją z dnia 31.01.2014r. odmówił M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W sprawie, w której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2010r., IUK 204/09, LEX nr 577813).

W świetle cytowanych wyżej przepisów rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy M. P. jest niezdolny do pracy, na jaki okres i w jakim stopniu.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu okulistyki i medycyny pracy.

Biegła z zakresu okulistyki I. B., po przeprowadzeniu badania odwołującego w dniu 24.09.2014r. rozpoznała u niego: wysoką krótkowzroczność obu oczu w wywiadzie, astygmatyzm krótkowzroczny niskiego stopnia obu oczu, stan po skleroplastyce oka prawego i zabiegach laserowych obu oczu, stan po operacji zaćmy wrodzonej obu oczu z wszczepieniem sztucznych soczewek, stan po urazie oka prawego w 2009r., stan po leczeniu operacyjnym odwarstwienia siatkówki oka prawego, stan po witrektomii tylnej oka prawego i jaskrę wtórną oka prawego.

Zdaniem biegłej odwołujący jest zdolny do pracy.

W uzasadnieniu okulista wskazała, że M. P. z wysoką krótkowzrocznością obu oczu, astygmatyzmem niskiego stopnia obu oczu od urodzenia, oraz zaćmą wrodzoną obu oczu, miał wykonaną skleropastykę oka prawego oraz zabiegi

laserowe korygujące wadę wzroku w obu oczach. W 2005r. i w 2006r. wykonano zabiegi operacyjne zaćmy wrodzonej z wszczepieniem sztucznych soczewek. W 2009r. na skutek urazu głowy i oka prawego wystąpiło odwarstwienie siatkówki w tym oku. Pomimo przeprowadzonych specjalistycznych zabiegów operacyjnych bardzo źle widzi okiem prawym a dodatkowo wystąpiła jaskra wtórna w oku prawym. Biegła wskazała, że ostrość wzroku w oku prawym do dali wynosi: ruchy ręki przed okiem i korekcja nie poprawia widzenia, natomiast do bliży nie czyta tablic S.. Okiem lewym z korekcją -2,25 D. i -1,0 D. w osi 124 stopnie widzi do dali +0,8 (tj. 80% dobrego widzenia), a do bliży z korekcją j.w D=0,5 (tj. 100% dobrego widzenia). Ciśnienie wewnątrzgałkowe w oku prawym wynosi (po lekach) 19,0 mmHg (prawidłowe), w oku lewym 17,0 mmHg (prawidłowe bez leków).

Biegła wskazała, że badany jest praktycznie jednooczny, natomiast okiem lewym widzi dobrze do dali i bliży, zaadoptowany jest do widzenia jednoocznego. W ocenie biegłej rozpoznane schorzenia okulistyczne nie powodują niezdolności do pracy w wyuczonym zawodzie (k. 34- 36 a.s.).

Biegła z zakresu medycyny pracy M. W., po zbadaniu M. P. w dniu 05.11.2014r. rozpoznała u niego: wysoką krótkowzroczność obu oczu w wywiadzie, astygmatyzm krótkowzroczny niskiego stopnia obu oczu, stan po skleroplastyce oka prawego i zabiegach laserowych obu oczu, stan po operacji zaćmy wrodzonej obu oczu z wszczepieniem sztucznych soczewek, stan po urazie oka prawego w 2009r., stan po leczeniu operacyjnym odwarstwienia siatkówki oka prawego, stan po witrektomii tylnej oka prawego i jaskrę wtórna oka prawego.

Zdaniem biegłej, rozpoznane schorzenia narządu wzroku nie upośledzają sprawności organizmu w stopniu powodującym długotrwałą niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W uzasadnieniu biegła wskazała, że ze względu na schorzenia narządu wzroku badany nie może pracować na wysokości, przy maszynach w ruchu, z bronią i wykonywać innych prac wymagających widzenia obuocznego. Nie może również pracować na stanowiskach, które niosą ryzyko urazów mechanicznych, chemicznych i termicznych widzącego oka. Biegła wskazała, że odwołujący posiada wyższe wykształcenie, jest psychologiem, pracował jako pracownik biurowy, doradca zawodowy i psycholog a do tego rodzaju pracy nie ma żadnych przeciwwskazań, jest to praca typowo umysłowa. W ocenie biegłej odwołujący jest zdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (k. 40 – 44 a.s.).

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł M. P.. W piśmie z dnia 15.01.2015r. wskazał, że jego praca w charakterze psychologa jest stresująca, co ma wpływ na nadciśnienie śródgałkowe, które to schorzenie stanowiło podstawę do złożenia wniosku o przyznanie renty. W ocenie ubezpieczonego nie jest najważniejszym ustaleniem, czy osoba widzi na jedno, czy na oba oczy. Jego zdaniem umysłowa praca psychologa jest stresująca, wymaga koncentracji i opanowania, psycholog jest obciążony dużą presją ze strony podopiecznych a czynniki te mają bezpośredni wpływ na wahania ciśnienia, co oddziałuje na oczy. W jego przypadku nie można ustabilizować ciśnienia oczu do stanu, w którym mogłyby normalnie funkcjonować a to powoduje, że nie może wykonywać pracy psychologa. Wniósł o uzupełnienie opinii biegłych przez ustosunkowanie się do w/w zastrzeżeń (k. 69 a.s.).

W ocenie Sądu zastrzeżenia do opinii, zgłaszane przez odwołującego, nie podważają wniosków w nich zawartych. Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 217 § 3 kpc oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych uznając, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób dostateczny wyjaśnia okoliczności sprawy. Zgodnie bowiem z ugruntowanym stanowiskiem judykatury Sąd nie musi na wniosek strony dopuszczać dowodu z dodatkowej opinii biegłych, jeśli uzna, że ekspertyzy, którymi dysponuje, są wystarczające do wyjaśnienia stanu zdrowia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.01.2012r. I UK 195/11).

Zdaniem Sądu sporządzone w sprawie opinie mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia. Zostały one wydane przez biegłą z zakresu okulistyki i medycyny pracy. Biegłe dokonały analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadziły wywiad oraz w dniach: 24.09.2014r i 05.11.2014r. - badania odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegłe określiły rodzaj schorzeń

oczu, występujących u odwołującego, stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy. Biegłe, a zwłaszcza biegła z zakresu medycyny pracy, uwzględniły kwalifikacje zawodowe M. P., posiadane przez niego wykształcenie wyższe o kierunku psychologia oraz rodzaj dotychczas zajmowanych stanowisk i wykonywanych prac.

W ocenie Sądu należy podzielić wnioski biegłych sądowych o braku niezdolności do pracy odwołującego. Ma on wykształcenie wyższe psychologiczne i pracuje w zawodzie. Z opinii biegłej z zakresu okulistyki i medycyny pracy wynika, iż praca psychologa nie wymaga obuoczności. Odwołujący nie może jedynie pracować na wysokości, przy maszynach w ruchu, z bronią oraz pracować na stanowiskach, które niosą ryzyko urazów mechanicznych, chemicznych i termicznych widzącego oka.

Oceny tej nie zmieniają twierdzenia odwołującego o stresującej pracy psychologa, wpływającej jego zdaniem na wzrost ciśnienia w oku i pogorszenie stanu wzroku. Biegła z zakresu medycyny pracy zna specyfikę tego rodzaju pracy, dlatego należy uznać, iż wzięła ją pod uwagę wysnuwając wniosek o zdolności odwołującego do pracy w zawodzie psychologa, dlatego niecelowym było dopuszczanie dowodu z opinii uzupełniającej w tym zakresie. Nadto należy zauważyć, iż skoro odwołujący jest psychologiem, posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności, jak radzić sobie ze stresem. Nadto w każdym zawodzie występują sytuacje stresujące.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie wszystkich powoływanych w sprawie biegłych o zdolności badanego do pracy.

W świetle tych opinii M. P. nie spełnia więc przesłanek do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i jego odwołanie od decyzji ZUS z 31.01.2014r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlega oddaleniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.